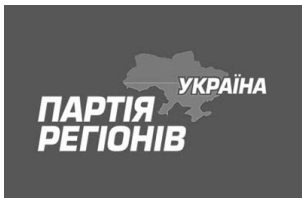

Т. А. Бевз

Партія регіонів

ПАРТІЯ РЕГІОНІВ

Заснована 1997 на Установчому з'їзді у Києві як Партія регіонального відродження України, у тому ж році зареєстрована Міністерством юстиції України. Головою обраний *В. Рибак*. Партія проголосила необхідність не механічного маніпулювання суспільством, а дотримання еволюційності та спадкоємності у розбудові демократичної держави, прагматизму, а також ретельного вивчення і врахування думок та інтересів усіх політичних та громадських об'єднань, пошуку спільної позиції і порозуміння у вирішенні нагальних соціально-економічних проблем заради взаємовигідного результату. На парламентських виборах 1998 у багатомандатному окрузі вона отримала понад 241 тис. голосів виборців (0,9 %), у мажоритарних округах висунула 46 кандидатів, з яких 35 здобули перемогу. У ВР України створено депутатську фракцію «Відродження регіонів», програма діяльності якої спрямована на результативне втілення у життя стратегічних завдань Партії регіонального відродження України. На 2-му з'їзді партії (1999) прийнято її програму та ухвалено рішення про підтримку на президентських виборах 1999 кандидатури [Л. Кучми](#). У червні 1999 партія підписала заяву про створення виборчого блоку політичних партій «Наш вибір — Леонід Кучма!», об'єднавши свої зусилля з низкою центристських політичних партій (Партією солідарності України, Партією труда, Всеукраїнською партією пенсіонерів, Політичною партією «За красиву Україну»). У липні 2000 голови цих 5-ти політичних партій оголосили про досягнення принципової згоди щодо об'єднання у єдину політичну силу, мотивуючи таке рішення тим, що роздробленість вітчизняних політичних партій зумовила їхній надзвичайно низький вплив на реальну ситуацію у державі. У жовтні 2000 на засіданні вищої координаційної ради було прийнято рішення про назву нового політичного об'єднання — Партія регіонального відродження «Трудова солідарність України». Очолив новостворену партію тріумвірат співголів — [В. Ландика](#), [П. Порошенко](#) та [В. Рибак](#), до президії увійшли також [М. Азаров](#), [Г. Самофалов](#), [Л. Черновецький](#) і [Ю. Звягільський](#). 2001 на позачерговому 3-му з'їзді Партії регіонального відродження «Трудова солідарність

України» ухвалено рішення про зміну її назви на П. р. і обрано нового лідера, яким став М. Азаров. Він неодноразово публічно заявляв, що свою участь у політиці тісно координує з Президентом Л. Кучмою. У свою чергу, про підтримку П. р. заявив очільник Донецької обл. *В. Янукович*. Основні гасла партії: «Сильні регіони, багаті люди — сильна держава», «Російська мова як друга державна мова України», «Децентралізація влади», «Вступ до Європейського Союзу, при ефективній співпраці з СНД». 29 листопада 2001 голови 5-ти політичних партій — М. Азаров (П. р.), [М. Гладій](#) (Аграрна партія України), [А. Кінах](#) (Партія промисловців і підприємців України), *В. Пустовойтенко* (Народно-демократична партія), *С. Тигілко* (Політична партія «Трудова Україна») — виступили із заявою, в якій оголосили про спільну участь у парламентських виборах 2002 у складі Виборчого блоку політичних партій «За Єдину Україну!» та підписали відповідну угоду. На 4-му (позачерговому) з'їзді партії 14 грудня 2001, серед інших, прийнято рішення про призупинення членства у партії на період виборчої кампанії з виборів народних депутатів України голови П. р. М. Азарова (на його прохання), лідером партії обрано *В. Семиноженка*. На парламентських виборах 2002 пропрезидентський Виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!» набрав 11,77 % голосів виборців (посів 3-є місце). Ще 35 представників партії вибороли депутатський мандат у мажоритарних виборчих округах. У парламенті депутати-«регіонали» створили фракцію «Регіони України», що у листопаді 2002 разом із парламентською групою «Європейський вибір» висунули кандидатуру В. Януковича на пост Прем'єр-міністра України, а у грудні затвердили Програму діяльності КМ України «Відкритість. Дієвість. Результативність». Очоливши уряд, Прем'єр-міністр В. Янукович, Голова ВР України [В. Литвин](#) і представники 9-ти фракцій парламентської більшості підписали «Політичну угоду про співробітництво і солідарність». Станом на 2003 у лавах П. р. нараховувалося понад 560 тис. членів, які працювали у 27-ми регіональних, 680-ти районних і міських парторганізаціях, активно діяло молодіжне «крило» партії — Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Союз молоді регіонів України». У тому ж році на 5-му черговому з'їзді П. р. головою партії обрано В. Януковича, головою політради — М. Азарова, головою політвиконкому — В. Рибак. 2004 на 6-му з'їзді партія висунула свого лідера кандидатом у Президенти України, після поразки на президентських виборах В. Януковича перейшла в опозицію. Партія перемогла на парламентських виборах 2006, на яких посіла перше місце, набрала 32,14 % голосів і отримала 186 місць у ВР України 5-го скликання. У липні 2006 П. р. стала головною силою утвореної у парламенті правлячої антикризової коаліції (разом із Комуністичною і Соціалістичною партіями України), сформувавши у серпні 2006 уряд на чолі з В. Януковичем. 7 липня 2006 була підписана угода про створення нової, «антикризової» коаліції парламентської більшості. 4 серпня 2007 у Києві відбувся 10 ювілейний з'їзд (за участі 1055 делегатів), що затвердив список кандидатів у депутати з 450-ти осіб на позачергових парламентських виборах 30 вересня 2007. Окрім членів партії, список містив також прізвища лідерів СДПУ(о) (Н. Шуфрича і М. Папієва), Партії «Віче» (І. Богословської), Політичної партії «Трудова Україна» ([В. Коновалюка](#)), Республіканської партії України (Ю. Бойка), Партії промисловців і підприємців України (А. Кінаха). П. р.

здобула 34,37 % голосів, посіла 1-е місце серед інших партій і блоків і отримала 175 місць у парламенті. 2010 В. Янукович переміг на президентських виборах. 11 березня 2010 П. р., Комуністична партія України, «Блок Литвина», декілька депутатів від «Блоку Юлії Тимошенко» і Блоку «Наша Україна — Народна самооборона», позафракційні депутати створили нову коаліцію, що сформувала уряд, більше половини посад у якому одержали представники П. р. Після *Революції гідності* 2014 партія втратила свій політичний вплив і фактично припинила діяльність. Більшість її членів створила «Опозиційний блок», але зареєструвала його як нову політичну партію. 2023 за позовом СБУ та Міністерства юстиції України 8-й апеляційний адміністративний суд у Львові заборонив діяльність «Опозиційного блоку».

Бібліографічний опис:

Партія регіонів / Т. А. Бевз // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883844>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).